

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Олійника Вячеслава Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 1 частини першої статті 5 Закону України „Про судовий збір“

м. К и ї в
22 травня 2019 року
№ 137-3(I)/2019

Справа № 3-121/2019(2841/19)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни – доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Олійника Вячеслава Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 1 частини першої статті 5 Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 14, ст. 87) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Завгородню І.М. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

установила:

1. Олійник В.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким, що не відповідає частині другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (є неконституційним), положення пункту 1 частини першої статті 5 Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI зі змінами (далі – Закон), згідно з яким від сплати судового збору під час розгляду справи в усіх судових інстанціях звільняються позивачі – у справах про стягнення заробітної плати та поновлення на роботі.

Суб’єкт права на конституційну скаргу звернувся до Красногвардійського районного суду міста Дніпропетровська з позовом про стягнення заробітної плати, зміну дати звільнення, стягнення середнього заробітку за час затримки виплати заробітної плати, зобов’язання видати засвідчену копію наказу про звільнення та відшкодування моральної шкоди.

Красногвардійський районний суд міста Дніпропетровська рішенням від 28 вересня 2016 року задовольнив позов „в частині вимог про зміну дати звільнення, стягнення заробітної плати за один день, середнього заробітку за час затримки заробітної плати, моральної шкоди, а також зобов’язання видати засвідчену копію наказу про звільнення та відмовив у задоволенні позову в іншій частині“.

Дніпровський апеляційний суд постановою від 8 січня 2019 року скасував рішення Красногвардійського районного суду міста Дніпропетровська від 28 вересня 2016 року та ухвалив нове рішення про відмову у задоволенні позову в повному обсязі.

Верховний Суд ухвалою від 21 лютого 2019 року касаційну скаргу Олійника В.В. на постанову Дніпровського апеляційного суду від 8 січня 2019 року залишив без руху у зв’язку з ненаведенням поважних причин пропуску строку на касаційне оскарження, а також із тим, що Олійник В.В. не додав документ на підтвердження сплати судового збору. Верховний Суд

аргументував своє рішення тим, що „позивач не звільнений від сплати судового збору за вимогами про стягнення середнього заробітку, компенсації моральної шкоди та немайновими вимогами щодо зміни дати звільнення та зобов'язання надати завірену копію наказу про звільнення“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта).

Із аналізу конституційної скарги випливає, що автор клопотання висловлює незгоду із застосуванням Верховним Судом положення пункту 1 частини першої статті 5 Закону, однак така незгода не може вважатися обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності цього положення частині другій статті 55 Конституції України.

Крім того, суб'єкт права на конституційну скаргу не навів аргументів щодо невідповідності пункту 1 частини першої статті 5 Закону положенню пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Олійника Вячеслава Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 1 частини першої статті 5 Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**